

3.3.7 Krátký příběh

Účastníků	8-15
Fyzická náročnost	I
Psychická náročnost	IV
Autoři	Jana Prokešová, Aleš Pilgr
Počet uvádějících	1
Čas na realizaci	60 minut
Čas na přípravu	15 minut
Prostředí	Interier
Rozdělení	účastníci každý sám za sebe

Cíle

Žák na zvolené téma vytvoří příběh, který nese jasné sdělení. Žák dokáže pojmenovat sdělení, které nese již vytvořený příběh jeho kolegy.

Sdělení

To, co chci svým dílem (příběhem, videem, pokusem) předat, se nazývá sdělení. Je to myšlenka, která stojí nad celým dílem.

Metody

Aktivizace, Tvoření, Diskuse

[Metody a formy](#)

Klíčové kompetence

- Komunikace v mateřském jazyce je rozvíjena:
 - prací s textem a tvorbou samotného příběhu.
 - nácvikem přednesu, interpretací při čtení a prezentací vzniklého příběhu.
 - rozbohem a porozuměním vyslechnutého textu připraveného druhým žákem.
- Matematická schopnost a základní schopnosti v oblasti vědy a technologií jsou rozvíjeny:
 - kontextualizací a aplikací svých zkušeností a vědomostí.
 - logickou návazností a propojením.
- Schopnost učit se je rozvíjena:

- interpretací a prezentací vytvořeného textu na kameru.
- Sociální a občanské schopnosti jsou rozvíjeny:
 - uvědoměním si a zveřejněním svých zkušeností.
 - aktivním pojmenováním rizik, kam mohou společnost některé výsledky zavést.
- Smysl pro iniciativu a podnikavost je rozvíjen:
 - samostatným výběrem tématu, navozením diskuse nad výběrem témat, domluvou kolektivu.
 - samostatnou tvorbou textu - krátkého příběhu.
- Kulturní povědomí a vyjádření je rozvíjeno:
 - zasazením tématu do prostředí, které si žák sám vybere.
 - přiblížením vybraného prostředí ostatním žákům.

Forma a popis realizace

Vnitřní tvořící aktivita. Každý žák pracuje samostatně. Žák si vybere jedno z předem navržených témat (pseudovědecká témata) a vytvoří krátký příběh s jasným sdělením. Příběh přečte nahlas před všemi ostatními žáky. Realizátoři dělají zvukový i filmový záznam projevu. Po skončení příběhu následuje krátká diskuze, kde se každý z žáků snaží formulovat sdělení právě poslechnutého příběhu.

Uvedení

Příprava

Připravit si prostor alespoň 25m². Připravit pro každého z žáků židli a místo na psaní. Žáci mohou sedět kolem celého stolu. Připravit kout na natáčení s nerušivým pozadím a jednou židlí. Připravit kameru a zoom na natáčení zvuku. Žáci ať mají své notýsky a něco na psaní. Na velký papír vytisknout „pseudovědecká“ témata. Stejný počet témat, jako je účastníků.

Realizace

Realizátor návodnými otázkami vede žáky k tomu, aby si přišli na to, že každé dílo musí mít svou výpověď, své sdělení. Znovu přináší klíčové otázky: PROČ?, CO BY SE STALO KDYBY...? Po získání odpovědí se tvůrce (žák) může zamýšlet nad obsahem příběhu a formátem (žánrem).

Realizátor představuje žákům pseudovědecká témata, z kterých si má každý vybrat jedno.

- Gumové zvony jsou dopravní prostředek budoucnosti.
- Kuchyňské nádobí - pilíř demokracie.
- Vliv slunečního záření na partnerské vztahy ledních medvědů.
- Kurzy břišních tanců jako součást nápravného vězeňského systému.
- Vliv přílivu a odlivu na hygienu.
- Účinky magnetického pole na předškolní děti.
- Led diody jako lék na trudomyslnost.
- Tajné hnutí prasat divokých BUFO - Braňte Ufo, aneb vesmírná problematika na lesních mýtinách.
- Problematika sociálního vyloučení laboratorních myší z komunity hlodavců.

- Holení jazyka jako mírový nástroj komunikace.
- Nadčasová mrkev.
- Významné zvraty ve vývoji pěny do koupele.
- Golfová hůl jako nástroj na sběr listů.

Na domluvu mají žáci 2 minuty. Samostatným výběrem tématu, navozením diskuse nad výběrem témat a domluvou kolektivu je u žáků rozvíjen smysl pro iniciativu a podnikavost. Pak začínají tvořit sdělení a příběh. Na tvorbu příběhu mají žáci 12 minut. Žáci se snaží o co nejkompaktnější příběh, který má logické návaznosti, překvapivé zvraty (to pomáhá při filmové zkratce) a silnou pointu. Kontextualizováním a aplikací svých zkušeností a vědomostí jsou u žáka rozvíjeny matematická schopnost a základní schopnosti v oblasti vědy a technologií. Zároveň aktivním pojmenováním rizik, kam mohou společnost některé výsledky zavést, se u žáka rozvíjejí sociální a občanské schopnosti.

Po skončení času vysvětlí realizátor žákům, proč pracovali metodou tzv. časového presu. Je to způsob, při kterém dochází k rychlému otevření kreativního ventilu. Člověk pracuje více intuitivně.

V druhé části aktivity, každý ze žáků přečte svůj příběh. Realizátor dělá filmový i zvukový záznam, aby s ním pak dál mohli žáci pracovat. Interpretací a prezentací vytvořeného textu na kameru je u žáků rozvíjena schopnost učit se. Po skončení každého příběhu se snaží ostatní žáci pojmenovat sdělení, které příběh nesl. Pojmenovávají, co pro ně v příběhu bylo nečekané, co je překvapilo. Při pojmenování sdělení se žáci ještě snaží přijít na to, jakým způsobem jejich spolužák docílil toho, že se na ně sdělení z příběhu přeneslo. Pojmenovávají principy. Rozborem a porozuměním vyslechnutého textu připraveného druhým žákem se u žáků rozvíjí komunikace v mateřském jazyce.

V závěru aktivity přetáhne realizátor soubory žákům na jejich flashdisky a pokusí se jim dát návod, jak se záznamy mohou pracovat. Každý žák se může na sebe podívat či případně sám sebe si jen poslechnout a zpětně si reflektovat svůj projev i obsah v souvislosti s tím, co mu k příběhu řekla skupina.

Uzavření

Realizátor poděkuje žákům za aktivní účast a přetáhne jim natočené soubory na jejich flashdisky. Nabídne jim způsob, kterým se ke svým příběhům i k natočeným materiálům mohou vrátit, jak si je reflektovat a případné zkušenosti použít příště.

Poznámky

Žáci jsou záměrně vystaveni množství témat a je na ně kladen nárok rychle se rozhodnout, případně argumentovat, proč dané téma mají mít právě oni. Jsou postaveni do této pozice, aby jednali intuitivně - vybrali si téma, které jim jako první něco „řekne“, s něčím se jim spojí. V další fázi žáci záměrně pracují pod mírným časovým presem, kterým se jim otevírá intuitivní kreativní ventil. Témata jsou volena „pseudovědecká“, aby žáci byli schopni si to propojit s vědou, ale zároveň je nesvazovalo to, že o tématu třeba nemají dostatečné znalosti. Nebáli se pracovat s fantazií a vědeckou či pseudovědeckou hypotézou. Při diskusích nemusí všichni žáci pojmenovávat sdělení ke každému příběhu. Stačí vždy 2 -3 žáci a ať se střídají, aby se k pojmenování dostal každý, ale zároveň opět hraje roli čas, aby se diskuse příliš „nerozpovídávala“. Diskusi vzít spíš jako cvičení na pojmenování sdělení toho, co žáci slyšeli. A zároveň je důležité pojmenovat způsob, jakým se k nám sdělení dostalo.

Pomůcky a materiál

Položka	Počet
Židle	9 - 16
Stůl	cca 4
Flipchart	1
Kamera + stativ	1
ZOOM	1
Počítač	1

Přílohy

Aktivita nemá přílohy.

From:

<https://mscb.vida.cz/> - **MSCB**

Permanent link:

<https://mscb.vida.cz/skolam/virus/aktivita/33/3>

Last update: **2020/11/27 15:37**

